

Building a better
working world

Ernst & Young Doradztwo Podatkowe sp. z o.o.
Spółka Doradztwa Podatkowego
Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa
Tel. +48 22 557 70 00
Faks +48 22 557 70 01
warszawa@pl.ey.com
www.ey.com/pl

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

Skarżący:

P sp. z o.o.

ul.

L

Działająca przez pełnomocnika:

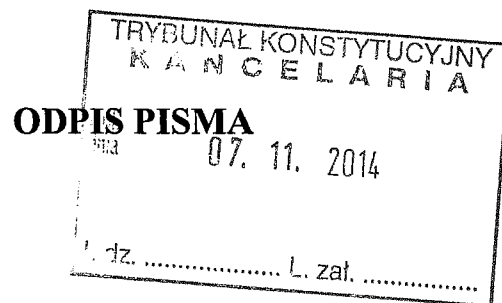
Wojciecha Pławiaka

radcę prawnego (nr WA -10717)

Ernst & Young Doradztwo Podatkowe sp. z o.o.

Rondo ONZ 1

00-124 Warszawa

Trybunał Konstytucyjny

Al. Jana Christiana Szucha 12a

00-918 Warszawa

Dotyczy: sygn. akt SK 14/12

PISMO SKARŻĄCEGO

Celem niniejszego pisma jest dodatkowe odniesienie się przez P sp. z o.o. (dalej: Spółka lub Skarżąca) do niektórych okoliczności podnoszonych w trakcie rozprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym (dalej: Trybunał) w dniu 23 września 2014 r. w sprawie ze skargi konstytucyjnej Spółki z dnia 18 sierpnia 2011 r. (nr SK 14/12).

- 1. Przedmiotem skargi konstytucyjnej Spółki jest utrwalona w orzecznictwie treść zaskarżonych przepisów w określonym brzmieniu, tj. że nieprawdziwość danych zawartych w oświadczeniu o przeznaczeniu oleju opałowego (spełniającym wszystkie formalne wymogi oświadczenia) należy utożsamiać z brakiem tego oświadczenia, a co za tym idzie – z brakiem możliwości zastosowania przez sprzedawcę zwolnienia z tego podatku. Jak zaś wynika z orzecznictwa Trybunału, ocenie pod względem zgodności z Konstytucją podlega nie tylko literalne brzmienie danego przepisu *in abstracto* w strukturze tekstu prawnego, ale również praktyka jego stosowania (np. w orzecznictwie), o ile została ona konsekwentnie utrwalona w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.**
- 2. Skala zjawiska oszustw w zakresie obrotu olejem opałowym, którego *de facto* ofiarami są sprzedawcy dotyka znakomitą większość podmiotów działających w branży paliwowej. Przedstawiciele branży podejmowali daleko posunięte działania, których celem było zwrócenie uwagi najwyższych rangą przedstawicieli Państwa na istnienie problemu związanego z systemem oświadczeń, a także jego skutki – jak również na potencjalne alternatywy dla tego systemu.**

3. Spółce ostatecznie udało się dotrzeć do skazującego wyroku karnego, który identyfikuje wszystkich uczestników przestępczego procederu. Wykrycie i skazanie sprawców procederu – rzeczywistych nabywców oleju opałowego, którzy oszukali Spółkę i wykorzystali olej w sposób niezgodny z deklarowanym przez siebie przeznaczeniem – tym bardziej obrazuje rażącą sprzeczność zaskarżonych przepisów z zasadą demokratycznego państwa prawnego. Skarżąca jest bowiem obciążana ciężarem akcyzy, zaś nabywcy, zidentyfikowani i skazani za organizację procederu polegającego na wprowadzeniu Spółki w błąd, nie ponoszą z tego tytułu odpowiedzialności finansowej.

1. *Utrwalona linia orzecznicza w zakresie skutków nieprawdziwości danych zawartych w oświadczeniach*

i)

Jak wskazała Skarżąca w skardze konstytucyjnej z dnia 18 sierpnia 2011 r.: „*pogląd, że nieprawdziwość danych zawartych w oświadczeniu o przeznaczeniu oleju opałowego (spełniającym wszystkie formalne wymogi oświadczenia) należy utożsamiać z brakiem tego oświadczenia został jednolicie przyjęty w praktyce orzeczniczej Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych*” (strona 12 skargi konstytucyjnej). Jednocześnie, w skardze powołała liczne wyroki sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, potwierdzające tę okoliczność.

Jak wynika z orzecznictwa Trybunału, jego ocenie podlega nie tylko literalne brzmienie danego przepisu *in abstracto* w strukturze tekstu prawnego, ale również praktyka jego stosowania (np. w orzecznictwie), o ile została ona konsekwentnie utrwalona w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego:

- „*dokonując kontroli konstytucyjności prawa, Trybunał Konstytucyjny uwzględnia praktykę rozumienia i stosowania zaskarżonego przepisu, jeżeli ma ona charakter: a) stały, b) powtarzalny, c) powszechny oraz d) determinuje faktycznie jednoznaczne odczytanie przepisu poddanego kontroli*” (wyrok Trybunału z dnia 8 grudnia 2009 r., sygn. akt SK 34/08);
- „*Jeżeli jednak określony sposób rozumienia przepisu ustawy utrwał się już w sposób oczywisty, a zwłaszcza jeśli znalazł jednoznaczny i autorytatywny wyraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego bądź Naczelnego Sądu Administracyjnego, to należy uznać, że przepis ten – w praktyce swego stosowania – nabrał takiej właśnie treści, jaką odnalazły w nim najwyższe instancje sądowe naszego kraju*” (wyrok Trybunału z dnia 3 października 2000 r., sygn. akt K 33/99).

Praktyka Trybunału wskazuje przy tym, iż nie każde odstępstwo od utrwalonej i dominującej linii orzeczniczej skutkuje uznaniem, iż przedmiotem skargi jest kwestia stosowania prawa, która to nie podlega ocenie zgodności z Konstytucją przez Trybunał.

EYBuilding a better
working world

W powyższym zakresie szczególne znaczenie ma ocena prawna wyrażona przez Trybunał w wyroku z dnia 24 czerwca 2008 r., sygn. akt SK 16/06. Trybunał stwierdził bowiem, iż *„Trybunał Konstytucyjny zdaje sobie sprawę, że pewna chwiejność orzecznictwa Sądu Najwyższego wynikać może po części z faktu, że Sąd Najwyższy rozstrzyga konkretne sprawy, a uzasadnienia wyroków muszą ściśle korespondować ze stanami faktycznymi. Kwestionowany w skardze przepis przez lata był rozumiany jednolicie, a mające obecnie miejsce współwystępowanie w jednym czasie (czy też wydawanie na przemian) orzeczeń Sądu Najwyższego, przyznających decydujące znaczenie przepisom płacowym i orzeczeń nakazujących uwzględnianie stanów faktycznych, nie wskazuje na jednoznaczną i zasadniczą zmianę utrwalonej i konsekwentnej praktyki stosowania prawa”*.

W myśl powyższego, ewentualne istnienie jednostkowych orzeczeń odbiegających od podnoszonej przez Spółkę utrwalonej linii orzeczniczej, nie stanowi podstawy do uznania, że przedmiotem zaskarżenia jest kwestia stosowania prawa.

ii)

W tym kontekście, uzupełniając argumentację zawartą w skardze konstytucyjnej, Spółka wskazuje na orzeczenia sądów administracyjnych zapadłe już po jej złożeniu i w całości potwierdzające zawarte w niej zarzuty w zakresie konsekwencji nieprawidłowości oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego przedstawianych przez jego nabywców.

W wyrokach sądów administracyjnych wydanych już po złożeniu skargi konstytucyjnej na podstawie przepisów będących przedmiotem postępowania przed Trybunałem wskazuje się bowiem, iż:

- *„Sprzedaż oleju opałowego bez uzyskania od nabywców oświadczenia kompletnego, z punktu widzenia wymogów określonych w rozporządzeniu z 2002 r. i zawierającego prawdziwe dane, jest równoznaczna z użyciem oleju opałowego niezgodnie z przeznaczeniem, co oznacza brak możliwości zastosowania stawki obniżonej lub zwolnienia podatkowego, a wobec tego zastosowanie stawki podstawowej”* (wyrok NSA z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I GSK 1570/11);
- *„Z treści § 6 ust. 2 pkt 1-6 tego rozporządzenia wynikały wymogi, które musiało spełniać oświadczenie nabywcy będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, stwierdzające przeznaczenie nabywanego oleju opałowego. Ustawodawca wymienił m. in. dane, które w oświadczeniach złożonych przez skarżącą okazały się nieprawdziwe (...) Wykazane braki w oświadczeniach nabywców, z punktu widzenia przepisów rozporządzenia Ministra Finansów, są równoznaczne z uznaniem dokonanej sprzedaży oleju opałowego ze sprzedażą dokonaną na cele inne niż opałowe i czynią powołany przepis niemożliwym do zastosowania”* (wyrok NSA z dnia 25 maja 2011 r., sygn. akt I FSK 1327/10);
- *„Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, oświadczenie zawierające dane niezgodne z rzeczywistością nie jest oświadczeniem, o którym mowa w § 6 ust.1-3 rozporządzenia. W tym stanie rzeczy wobec stwierdzenia, że złożone przez skarżącego oświadczenia nie zawierały prawdziwych (rzeczywistych) danych, w sprawie musiały być zastosowane stawki wynikające*

z § 5 rozporządzenia. Ponadto podkreślić należy, że w orzecznictwie NSA wskazuje się, że braki w oświadczeniach nabywców, z punktu widzenia przepisów rozporządzenia Ministra Finansów, są równoznaczne z uznaniem dokonanej sprzedaży oleju opałowego ze sprzedażą oleju opałowego dokonaną na cele inne niż grzewcze. Podkreśla się także, że nie chodzi o przedstawienie przez sprzedawcę jakiegokolwiek oświadczenia ale oświadczenia odpowiadającego wymogom prawa zarówno pod względem formalnym jak i materialnym. Ustawodawca uzależnił zastosowanie przez podatnika preferencyjnej stawki podatkowej od prawidłowości oświadczenia złożonego przez nabywcę oleju opałowego. Brak prawidłowych oświadczeń powoduje, że niemożliwe jest opodatkowanie sprzedawanego oleju preferencyjną stawką akcyzy” (wyrok NSA z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt I GSK 727/11);

- *„Za pozbawione usprawiedliwionych podstaw uznać należy więc stanowisko, że wadliwość oświadczeń posiadanych przez sprzedawcę - czy to formalna, czy materialna - nie pozbawia jej uprawnienia do zastosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego lub skorzystania ze zwolnienia podatkowego” (wyrok NSA z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I GSK 1075/11 oraz wyrok NSA z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I GSK 1073/11);*
- *„Tak określona ranga oświadczeń popiera stanowisko, że obowiązek uzyskania przez sprzedawcę prawidłowych oświadczeń jest warunkiem zwolnienia lub zastosowania preferencyjnej stawki akcyzy. Przyjęcie więc przez sprzedawcę oświadczeń zarówno niepełnych jak i zawierających nieprawdziwe dane, wyklucza założenie - w oparciu o te oświadczenia - domniemania przeznaczenia i zużycia oleju opałowego na cele opałowe” (wyrok NSA z dnia 3 września 2013 r., sygn. akt I GSK 1267/11).*

W konsekwencji, zgodnie ze stanowiskiem sądów administracyjnych, **nieprawdziwość zawartych w oświadczeniu danych utożsamiana jest z całkowitym brakiem takiego oświadczenia.**

iii)

Odnosząc się z kolei do orzeczeń sądów administracyjnych powołanych przez Trybunał w trakcie rozprawy jako świadczących o braku jednolitej linii orzeczniczej w zakresie skutków nieprawidłowości oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego, Skarżąca zwraca uwagę na fakt, iż **zapadły one na gruncie innych przepisów niż przepisy będące przedmiotem postępowania w niniejszej skardze.**

W szczególności, Skarżąca wskazuje tu na przywołane przez Trybunał:

- wyrok NSA z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt I GSK 810/10 dotyczący zobowiązania w podatku akcyzowym za miesiące **od stycznia do kwietnia 2004 r.**, zapadły na gruncie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2196) (dalej: Rozporządzenie z 2003 r.);
- wyrok NSA z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt I GSK 751/09 dotyczący zobowiązania w podatku akcyzowym za miesiące **od stycznia do grudnia 2004 r.**, zapadły na gruncie przepisów Rozporządzenia z 2003 r.;

- wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 czerwca 2006 r., sygn. akt III SA/Wa 871/06 dotyczący zobowiązania w podatku akcyzowym za miesiące **od stycznia do kwietnia 2004 r.**, zapadły na gruncie przepisów Rozporządzenia z 2003 r.;
- wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt III SA/Wa 1421/06 dotyczący zobowiązania w podatku akcyzowym za miesiące: **styczeń, luty oraz marzec 2005 r.**, zapadły na gruncie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 825 ze zm.);

Z uwagi na powyższe, **wyrażona w tych wyrokach ocena prawna nie może wpływać na wnioski co do przyjęcia przez sądy administracyjne utrwalonej wykładni przepisów będących przedmiotem niniejszego postępowania** (tj. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.), a tym samym, nie może stanowić o braku jednolitej linii orzeczniczej w tym zakresie.

Wobec powyższego, jedynie na marginesie Skarżąca wskazuje, że ocena prawna wyrażona przez NSA w wyroku z dnia 3 grudnia 2010 r. (sygn. akt. I GSK 751/09) faktycznie **potwierdza jej stanowisko co do meritum**. Sąd uznał bowiem, że *„posiadanie wadliwych oświadczeń jest równoznaczne z brakiem oświadczeń prawidłowych”*. W rezultacie, powyższe orzeczenie nie stanowiło odstępstwa od utrwalonej linii orzeczniczej wskazanej w skardze konstytucyjnej Spółki.

Niezależnie od powyższego, **stanowisko, że nieprawdziwość zawartych w oświadczeniu danych jest tożsama z całkowitym brakiem takiego oświadczenia** było prezentowane również w innych wyrokach NSA zapadłych także na gruncie przepisów w brzmieniu obowiązującym po 1 stycznia 2004 r. – wydanych już po ogłoszeniu wyroków przywołanych przez Trybunał:

- wyrok NSA z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt I GSK 410/12: *„brak oświadczeń lub oświadczenia, których dane nie odpowiadają prawdziwemu stanowi rzeczy nie mogą dokumentować transakcji sprzedaży oleju opałowego na cele opałowe, a zatem transakcje takie nie mogą korzystać z niższej stawki podatku akcyzowego”*;
- wyrok NSA z dnia 10 maja 2011 r., sygn. akt I GSK 193/10: *„brak prawidłowych oświadczeń, w tym pod względem formalnym, powoduje, że niemożliwe jest opodatkowanie sprzedawanego oleju preferencyjną stawką akcyzy. Posiadanie wadliwych oświadczeń jest równoznaczne z brakiem wymaganych przez prawodawcę oświadczeń prawidłowych, zatem uniemożliwia uznanie prawa podatnika do zastosowania preferencji podatkowych przy sprzedaży olejów opałowych przeznaczonych na cele opałowe”*;
- wyrok NSA z dnia 22 lutego 2011 r., sygn. akt I GSK 47/10: *„brak prawidłowych oświadczeń i to zarówno pod względem formalnym, jak i materialnym, powoduje, że niemożliwe jest opodatkowanie sprzedawanego oleju preferencyjną stawką akcyzy przewidzianą rozporządzeniem”*.

iv)

W konsekwencji, mając na uwadze powołane wyżej orzecznictwo sądów administracyjnych, a także przyjęte przez Trybunał rozumienie „jednolitej linii orzeczniczej”, Spółka stoi na stanowisku, iż przedmiotem kontroli w niniejszej sprawie jest utrwalona w orzecznictwie treść przepisów prawa, a nie kwestia stosowania tego prawa.

2. Wyroki karne zapadłe w sprawie sprawców procederu

Po złożeniu skargi konstytucyjnej Skarżącej udało się uzyskać dostęp do kopii niektórych prawomocnych wyroków skazujących Sądu Rejonowego w L (II Wydział Karny) oraz Sądu Okręgowego w L (IV Wydział Karny Odwoławczy) w ramach dostępu do informacji publicznej (w załączeniu). Potwierdzają one jednoznacznie, że pracownicy Spółki byli wielokrotnie wprowadzani w błąd przez nabywców co do ich prawdziwej tożsamości. Przykładowo, w wyroku z dnia sierpnia 2007 r. (sygn. akt) Sąd Rejonowy w L uznał oskarżoną osobę fizyczną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu polegającej na tym, że „w okresie od lutego 2003r. do września 2003r. w P i G rej. L działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu w warunkach czynu ciągłego, poprzez podstępne wprowadzenia w błąd pracowników działu sprzedaży Oddziału Obrotu Produktami Naftowymi ‘P sp. z o.o. w P’ upoważnionych do wystawienia dokumentów – wyludziła poświadczenie nieprawdy na fakturach VAT oraz oświadczeniach osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej”. Dodatkowych faktów w zakresie szczegółów funkcjonowania grupy przestępczej dostarcza jedyne udostępnione Spółce uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w L (II Wydział Karny) z dnia września 2008 r. (sygn. akt). Z uzasadnienia wynika, że pracownicy działu sprzedaży Oddziału Obrotu Produktami Naftowymi Spółki zostali wprowadzeni w błąd poprzez wykorzystanie dowodu tożsamości przypadkowej osoby, która z tego tytułu otrzymała niewielkie wynagrodzenie. W ten sposób, na oświadczeniu widniały dane oskarżonego zgodne z przedstawionym dowodem osobistym, a w rzeczywistości olej opałowy znalazł się w posiadaniu innej osoby, w celu jego dalszej odsprzedaży już jako oleju napędowego.

Ponadto, Spółka uzyskała także odpis wyroku Sądu Okręgowego w L z dnia lipca 2012 r., sygn. akt , wydanego w sprawie członków zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowej poprzez popełnianie przestępstw polegających na nabywaniu od Skarżącej oleju opałowego i jego dalszej odsprzedaży jako oleju napędowego, którego to procederu częścią było wystawianie nieprawidłowych oświadczeń o przeznaczeniu oleju na cele opałowe, a także fałszowanie dokumentów zakupu (faktur) rzekomego oleju napędowego i przedstawianie ich dalszym nabywcom (kopia w załączeniu).

Jak wynika z wyroku sądy karne zidentyfikowały wszystkich uczestników grupy przestępczej zaangażowanych na każdym z etapów procederu, tj. w szczególności:

- osobę, która **założyła i kierowała zorganizowaną grupą przestępczą** mającą na celu osiągnięcie korzyści majątkowej poprzez popełnianie przestępstw polegających m.in. na fałszowaniu dokumentów sprzedaży oleju opałowego, uchylaniu się od opodatkowania poprzez zaniżanie wartości podatku akcyzowego przy transakcjach oleju opałowego oraz wprowadzaniu do obrotu oleju opałowego z przeznaczeniem na cele napędowe;
- osoby, które **werbowały uczestników zorganizowanej grupy przestępczej**;
- osoby, które działały na etapie pozyskania oleju opałowego od uczciwych sprzedawców, tj.:
 - **zakładały i wykorzystywały, oraz pośredniczyły w zakładaniu podmiotów gospodarczych i wykorzystywaniu ich** do prowadzenia działalności gospodarczej służącej do wprowadzania do obrotu oleju opałowego z przeznaczeniem na cele napędowe;
 - **składały zamówienia na dostarczenie oleju opałowego podając nieprawdziwe dane osobowe odbiorcy, a następnie podrabiały podpisy rzekomych odbiorców**;
- osoby, które **pozorowały zgodne z prawem nabycie oleju opałowego** – poświadczaly nieprawdę w zakresie przeznaczenia oleju opałowego oraz kierowały poświadczeniem nieprawdy przez inne osoby i nakłaniały je do tego;
- osoby, które finalnie doprowadzały do obrotu olejem opałowym jako olejem napędowym:
 - **kierowały wprowadzaniem do obrotu oleju opałowego z przeznaczeniem na cele grzewcze jako olej napędowy**;
 - **uczestniczyły w transporcie oleju opałowego, w tym po jego odbarwieniu, oraz jego dalszej dystrybucji** celem wprowadzenia do obrotu;
- osoby, które **przyjmowały i przekazywały środki pieniężne** stanowiące korzyści z popełnionych przestępstw.

Wskazane fakty potwierdzają, że Spółka stała się ofiarą zorganizowanej grupy przestępczej składającej się z wielu osób i działającej w rozbudowanej formule. Obrazuje to rażącą sprzeczność zaskarżonych przepisów z zasadą demokratycznego państwa prawnego. Skarżąca jest bowiem obciążana ciężarem akcyzy, zaś nabywcy, zidentyfikowani i skazani za organizację procederu polegającego na wprowadzeniu Spółki w błąd, nie ponoszą z tego tytułu odpowiedzialności finansowej. Treść przepisów prawa utrwalona w orzecznictwie wykluczała natomiast w ogóle badanie przyczyn złożenia oświadczeń o nieprawdziwych danych (*„dla podjętego rozstrzygnięcia bez znaczenia są także ustalenia dokonane w toczącym się postępowaniu karnym, bowiem zidentyfikowanie podmiotów nabywających olej opałowy nie zmieni faktu, iż złożone oświadczenia są nieprawdziwe a tym samym nie mogły skutkować zwolnieniem z podatku akcyzowego”* - wyroki WSA

w W z dnia stycznia 2007 r., sygn. akt i z dnia stycznia 2007 r.,
sygn. akt).

Z przywołanego wyroku Sądu Okręgowego w L z dnia lipca 2012 r., sygn. akt ,
wynika że w zaistniałym procederze współdziałała osoba będąca pracownikiem Skarżącej. Pracownik
ten nie działał w imieniu Spółki, w tym nie dokonywał rozliczeń podatkowych, a jedynie sporządzał
dokumenty księgowo, co oznacza że Spółka nie odpowiada za jego działania¹. Co więcej, jak zdaje się
wynikać z wyroku udział ten ograniczał się do 1) udziału w zorganizowanej grupie przestępczej
poprzez poświadczanie nieprawdy w dokumentach zakupu oleju opałowego w zakresie nabywcy tego
oleju, oraz 2) poświadczania nieprawdy w fakturach. Udział pracownika mógł więc obejmować
uwiarygodnianie (po fakcie) że przez przestępców zakupiony został olej napędowy – tak, aby ukryć
rzeczywiste zakupy oleju barwionego, przeznaczonego na cele opałowe. Najprawdopodobniej nie
chodzi więc o fałszowanie oświadczeń na etapie sprzedaży olejów przez Spółkę, ale dokumentów
zakupu. Oznaczałoby to, że czyny pracownika w ogóle nie pozostają w związku z rozliczeniami
podatkowymi Spółki, lecz z transakcjami zbywania paliwa przez przestępców. Dopiero stwierdzenie
niekonstytucyjności zaskarżonych przepisów umożliwiłoby w dalszym postępowaniu zbadanie tej
kwestii w oparciu o wszystkie dokumenty z akt postępowań karnych.

3. Skala zjawiska wynikającego z funkcjonowania zaskarżonych przepisów

Skalę zjawiska obrazują informacje przekazane Polskiej Izbie Paliw Płynnych (dalej: PIPP) –
zrzeszającej podmioty z branży paliwowej – przez Ministerstwo Finansów w piśmie z dnia 18 sierpnia
2010 r. Jak wynika ze stanowiska MF: „w latach 2005 – 2009 organy Służby Celnej przeprowadziły
2043 kontrole podatkowe w zakresie obrotu olejem opałowym – rezultaty tych kontroli wykazały
szereg nieprawidłowości, w wyniku których szacunkowe uszczuplenia zobowiązań podatkowych w
zakresie podatku akcyzowego wyniosły 590 258 132 zł. (...) w 2009 r. (...) w przypadku 29 kontroli
zakwestionowano rzetelność ponad 15 tys. oświadczeń”.

Ponadto, jak wynika z opublikowanych danych Ministerstwa Finansów za lata 2007 - 2009, aż 70%
skontrolowanych oświadczeń zawierało błędy, na skutek których ukarano przedsiębiorców
sprzedających olej².

¹ Odpowiedzialność za działania pracowników jest domeną prawa prywatnego (por. art. 474 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, j.t. Dz. U z 2014 r., poz. 121 ze zm., oraz art. 120 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, j.t. Dz. U. z 1998 r., Nr 21, poz. 94 ze zm.). W rezultacie, podnoszona wyżej okoliczność mogłaby mieć znaczenie w przypadku wystąpienia przez Skarb Państwa z powództwem o odszkodowanie za szkody wywołane działaniami pracowników Spółki. Ponadto, w przepisach o charakterze sankcyjnym (ustawa z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 768 ze zm.), odpowiedzialność podmiotów korporacyjnych (spółek) może wynikać wyłącznie z działań osób działających w imieniu lub w interesie tych podmiotów (por. art. 3 ustawy), a nie wszystkich pracowników – tak jak to miało miejsce w sprawie Spółki. Prawo podatkowe nie zawiera przy tym regulacji tożsamy do powyższej regulacji, a stosowanie analogii w prawie podatkowym jest zabronione.

² PIPP podniosła powyższe w liście do Prezesa Rady Ministrów RP z dnia 29 lutego 2012 r. (w załączeniu).

Co więcej, w publikacjach prasowych przywołujących dane Ministerstwa Finansów wskazuje się, że zamiast się zmniejszać, skala problemu wciąż rośnie: o ile na gruncie przepisów obowiązujących przed 1 marca 2009 r. nieprawidłowości obserwowano u 76% sprzedawców, tak obecnie wartość ta sięga 80%³.

Jednocześnie, dane Ministerstwa Finansów zaprezentowane na konferencji w Łodzi w dniu 16 stycznia 2012 r.⁴ dowodzą, że postępowania kontrolne i podatkowe prowadzone przez urzędy celne w okresie od 2010 r. do połowy 2011 r. **nie stwierdziły przypadków użycia oleju opałowego do celów niezgodnych z przeznaczeniem**. Oznacza to, iż analizowany przed Trybunałem problem nie dotyczy nieprawidłowości istniejących po stronie sprzedawców – ale jest konsekwencją wad składanych oświadczeń, w szczególności nieprawdziwych danych podawanych przez nabywców oleju opałowego.

Szersze informacje w tym zakresie stanowią załączniki do niniejszego pisma.

Mając na uwadze przedstawioną skalę zjawiska, PIPP oraz Komitet Koordynacyjny Dystrybutorów Lekkiego Oleju Opałowego, podjął szereg inicjatyw w celu przedstawienia problemu poszczególnym organom Państwa. Działania PIPP polegały w szczególności na:

- Współpracy w posłami na Sejm w zakresie nowelizacji przepisów związanych z funkcjonowaniem systemu oświadczeń, zakończonej wniesieniem projektu ustawy z dnia 28 października 2013 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (druk nr 2020, VII kadencja Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej), zakładającego odejście od systemu oświadczeń na rzecz systemu rejestracji nabywców przez odpowiednie organy Państwa; projekt został odrzucony w pierwszym czytaniu;
- Kierowaniu licznych pism do najwyższych przedstawicieli Państwa w celu zwrócenia uwagi na zaistniały problem oraz jego uwarunkowania rynkowe i wpływ na sytuację branży (np. pismo do Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2013 r. z prośbą o udzielenie informacji odnośnie importu paliw płynnych z krajów Unii Europejskiej oraz krajów trzecich oraz wpływów z tytułu podatku akcyzowego, opłaty paliwowej oraz podatku VAT w 2011 i 2012 r.; pismo do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów, Jacka Kapicy, Szefa Służby Celnej, z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie udzielenia informacji dotyczącej etapu pracy związanych z zagadnieniami zmierzającymi do zmniejszenia obciążeń biurokratycznych dotyczących oleju opałowego; liczne pisma do posłów na Sejm);
- Złożeniu w Ministerstwie Finansów petycji w sprawie zmiany przepisów prawa związanych z obrotem olejem opałowym;

³ Por. Najwyższy Czas!, nr 7/2014, str. XI (w załączeniu).

⁴ Konferencja: opodatkowanie dostawy paliw płynnych – wybrane problemy.

Building a better
working world

- Uczestnictwie w posiedzeniach sejmowej Komisji Finansów Publicznych w celu zwrócenia uwagi na istnienie i skalę problemu i jego wpływ na sytuację branży;
- Uczestnictwie w posiedzeniach senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych w przedmiocie zmian w prawie w zakresie systemu oświadczeń;
- Wniesieniu skarg do Komisji Europejskiej (skarga z dnia 6 kwietnia 2011 r., nr DE/ACC/11CHAP-1470, oraz z dnia 10 sierpnia 2012 r., nr DE/ACC/12/CHAP-2425);
- Współpracy z mediami przy licznych publikacjach podkreślających istnienie problemu i jego doniosłość.

* * *

Wobec powyższego, podtrzymuję zarzuty i wnioski zawarte w skardze konstytucyjnej z dnia 18 sierpnia 2011 r.

W imieniu P sp. z o.o.,

Wojciech Pławiak

Wojciech Pławiak

**RADCA PRAWNY
WA-10717**

Załączniki:

1. *Kopia wyroku Sądu Okręgowego w L z dnia lipca 2012 r., sygn. akt ;*
2. *Kopie wyroków uzyskanych od Sądu Rejonowego w L w sprawach o sygn. ;*
oraz ;
3. *Pismo Polskiej Izby Paliw Płynnych do Podsekretarza Stanu Jacka Kapicy, szefa Służby Celnej, z dnia 25 października 2010 r.;*
4. *List Polskiej Izby Paliw Płynnych do Prezesa Rady Ministrów RP z dnia 29 lutego 2012 r.*
5. *Najwyższy Czas!, nr 7/2014, str. X-XI;*
6. *Odpisy niniejszego pisma wraz ze wszystkimi załącznikami (5 odpisów).*